

[N. P. Andreassen.]

blive enigt om det foreliggende Lovforslag. Det vil dog, saa vidt jeg kan forstaa, ikke sige andet, end at man i hvert Fald i Hovedtrækkene anerkender, at denne Lovgivning, der jo har virket gennem flere Aar, gennem det foreliggende Lovforslag vil blive ikke saa helt lidt forbedret og vil kunne udrette et godt Stykke Arbejde for de gældbetyngede Landbrug.

Jeg vil gerne takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han har kunnet gaa med til Ændringsforslagene under Nr. 2 og 4, der gaar ud paa, at man ikke gennemfører denne Lovgivning i to Tempi. Jeg tror, det vil være heldigt, at alle de Landbrugere, som ifølge Lovens Bestemmelser kan komme ind under den, faar Ret til at komme frem med deres Ansøgninger med det samme. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, om man tog det med 1 Aars Mellemlum, idet der da inden for Udvalgene — ikke alene i Akkordudvalgene ude i Amterne, men ogsaa inden for Bevillingsudvalgene — vilde opstaa Vanskeligheder. Jeg takker derfor for, at vi nu faar dette gennemført.

Jeg vil ogsaa gerne takke for Nedsættelsen af Renten, fra 3 til 2½ pCt. Jeg kan slet ikke indse det berettigede i det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Omtale af dette Forhold. Naar der nu foreslaas 2½ pCt. Rente i Modsætning til tidligere 1½ pCt., ved det ærede Medlem jo udmærket godt, at de, der kom ind under Gældssaneringsloven for 2 Aar siden eller for 1 Aar siden, kom ind under den under helt andre Forhold end de Mennesker, der i Dag staar og skal ind under den, idet Loven dengang omfattede en lang Række af Landbrugere, hvis Gældsforpligtelser laa meget længere ude, saa langt ude, at en stor Part af den Gæld, de havde — naar man skal se reelt paa det —, i Virkeligheden burde være tabt fuldstændig; derfor var de i allerhaardeste Betyrk. Men de, der faar det foreliggende Lovforslags Betingelser, helt ned til Ejendomsskyldværdien, kommer ind under helt andre og langt bedre Bestemmelser. Og dertil kommer — som det ved Fremsættelsen er oplyst af den højtærede Landbrugsminister —, at Tiderne jo nu er blevet bedre for Landbruget, end de var for et Aar eller to siden. Naar man skal gøre Ret og Skel over for Landbrugerne selv, synes jeg

derfor, at de 2½ pCt. er rimeligt; det er retfærdigt over for dem, der allerede er kommet ind under Loven.

Hvad angaar de Ændringsforslag, der af Oppositionen er stillet til § 4, maa jeg sige, at efter min Mening er det ganske rimeligt, at Staten for sit Vedkommende fastsætter en Begrænsning af Pantsætningen, naar man som man gør, her sætter det offentlige Midler ind til Afløsning af de Gældsstiftelser, der — hvad jeg allerede har sagt — ligger meget vanskeligt, ligger langt ude. Thi hvis Forholdene igen skulde blive lige saa vanskelige for Landbruget, som de tidligere har været, vilde den Tid nemlig hurtigt komme, da man — hvis man havde Lov til at pantsætte ud over den Grænse, der her er fastsat — vilde komme med fornyede Krav til det offentlige, til Staten, Krav om, yderligere at gældssanere for den Part, man da havde tinglyst ud over Gældssaneringslaanene. Jeg synes derfor, man med Rimelighed fra det offentlige Side maa kunne forlange dette, naar man gaar ind i en Lovgivning af en saadan Karakter som den foreliggende.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i, at den Gældssanering, der her er Tale om, særlig er møntet paa dem, det ærede Medlem kaldte fornuftige og dygtige Folk i Landbruget, og derfor synes jeg, man skal gaa til denne Lovgivning ud fra den Forudsætning og med Tro til, at naar disse fornuftige og dygtige Folk faar denne offentlige Hjælp gennem Gældssaneringen, hvorved de faar Lettelser baade med Hensyn til deres Renter og ikke mindst med Hensyn til de vanskelige Afdragsforhold, vil der være store Muligheder for, at de kan klare sig i Fremtiden.

Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 14, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og hans Parti har stillet. Det omtaler det Kurstab, som Obligationerne har været udsat for, og foreslaar, at Staten for sit Vedkommende skal overtage dette Kurstab. Efter min Mening haltede de Eksempler, det ærede Medlem her fremkom med, ikke saa lidt. Det ærede Medlem sagde, at hvis man ikke skulde kunne rette gamle Fejl uden derved at begaa en Uretfærdighed, saa kunde man f. Eks. ikke sætte Valgretsaldere ned fra 35 Aar til 23 Aar. Det ærede Medlem maa jo være